

คำนำสำหรับหลักสูตร "หลักคำสอน"

คำว่า "หลักคำสอน" มาจากพระคัมภีร์ แต่พจนานุกรมทำให้คนหลายๆคนเข้าใจคำนี้ในทางที่ผิด เช่นหลายคนเข้าใจว่า "หลักคำสอน" คือ

- 1 การโต้เถียงกันที่โง่เขลาและไร้ประโยชน์ เช่น "ทูตสวรรค์ก็องค์สามารถเดินร่าบนหัวเข็มตาปูได้?" หรือ "พระเจ้าสามารถสร้างก้อนหินซึ่งพระองค์ยกไม่ไหวได้ไหม?"
- 2 หลักคำสอนทำให้คริสเตียนแยกกัน แต่ความรักทำให้เราร่วมกัน
- 3 การศึกษาหลักคำสอน กับการเป็นพยาน ไม่เข้ากัน
- 4 การศึกษาหลักคำสอนหน้าเบื่อและไร้ประโยชน์
- 5 คนส่วนมากเข้าใจหลักคำสอนไม่เป็น
- 6 ทำไมเราต้องศึกษาหลักคำสอน ในเมื่อการประพาศของเรายังไม่ถูกต้องเต็มที่?
- 7 เป้าหมายอันดับแรกคือให้พระคัมภีร์มีชัยเหนือเรา ไม่ใช่ทำให้เราเข้าใจทุกๆสิ่งในพระคัมภีร์

คำตอบสำหรับ 7 ข้อนี้คือ

- 1 หลักคำสอนอันแท้จริงจากพระคัมภีร์ ไม่เกี่ยวกับ ทูตสวรรค์ที่เดินร่า หรือก้อนหินใหญ่โต แต่คำว่า "หลักคำสอน" ซึ่งเราพบในพระคัมภีร์ คือการศึกษาตามระเบียบ การค้นหาและการประกาศความจริงต่างๆ ซึ่งอยู่ในพระคัมภีร์
- 2 หลักคำสอนอันแท้จริงทำให้มีการแยกกันจริง คือได้แยกความสว่างจากความมืด สิ่งที่ถูกต้องจากสิ่งที่ไม่ดี และชีวิตจากความตาย แต่หลักคำสอนอันแท้จริงนั้นได้ทำให้เราร่วมกันด้วย เพราะคนบาปทั้งหลายได้รู้จักความรักของพระเจ้าได้โดยการศึกษาหลักคำสอน
- 3 การศึกษาหลักคำสอน กับการเป็นพยาน เข้ากันได้ เพราะหลักคำสอนของพระเจ้าสอนว่าเราต้องเป็นพยาน ขอให้สังเกตว่าผู้ที่เป็พยานดีที่สุด กับผู้ที่ศึกษาหลักคำสอนมากที่สุด คือคนเดียวกัน คืออาจารย์เปาโล อ.เปาโลเองประกาศเรื่องพระเยซู "ตามบ้านเรือน" ด้วยน้ำตาไหล (กจ 20.20-21, 26) และได้เขียนครึ่งหนึ่งของพระคัมภีร์ใหม่ รวมทั้งหนังสือที่ประกอบด้วยหลักคำสอนมากที่สุด คือหนังสือโรม
- 4 การศึกษาหลักคำสอนไม่หน้าเบื่อหรือไร้ประโยชน์เลย แต่ตรงกันข้ามจะทำให้ผู้ศึกษาผู้ประพาศตามมีใจร้อนรนต่อพระเจ้า "เขาจึงพูดกันว่า ใจเราเร้าร้อนภายใน เมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทาง เมื่อพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ" (ลก 24.32) "จงปราศรัยกันด้วยเพลงสดุดี เพลงนมัสการและเพลงฝ่ายจิตวิญญูณ คือร้องเพลงสรรเสริญและสดุดีจากใจของท่านถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า" (อฟ 5.19) "ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว" (วว 1.3) "ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็สุข" (วว 22.7)

5 คำว่า "คนส่วนมากเข้าใจหลักคำสอนไม่เป็น" นั้นไม่จริง เพราะพระเยซูเองสอนว่า "ขณะนั้นพระเยซูทูลว่า ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดิน ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้ไว้จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาด แต่ได้สำแดงให้ผู้น้อยรู้ บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข จงเอาแอกรของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเรามีใจอ่อนสุภาพและถ่อมลง และท่านทั้งหลายจะพบที่สงบสุขในใจของตน ด้วยว่าแอกรของเราก็แบกง่าย และภาระของเราก็เบา" (มธ 11.25, 28-30)

6 คำว่า "ทำไมเราต้องศึกษาหลักคำสอน ในเมื่อการประพุดติของเรายังไม่ถูกต้องเต็มที่" นั้น เป็นเหตุผลที่สับสน เพราะถ้าเราทำตามเหตุผลดังกล่าว เรายังเชื่อฟังพระบัญญัติข้อแรก (อพย 20.3) ไม่ได้ คือเราทุกคนเคยมีพระอื่นหรือสิ่งอื่นที่เรารักมากกว่าพระเจ้า ดังนั้นถ้าเราประพุดติตามพระบัญญัติข้อแรกไม่ได้ เราจึงไม่ต้องประพุดติตามพระบัญญัติข้อหกและเจ็ดด้วยใช่ไหม? ("อย่ากระทำการฆาตกรรม" และ "อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา" อพย 20.13-14)

7 คำว่า "เป้าหมายอันดับแรกคือให้พระคัมภีร์มีชัยเหนือเรา ไม่ใช่ให้เราเข้าใจทุก ๆ สิ่งในพระคัมภีร์" นั้น เป็นเรื่องเหลวไหล เพราะถ้าเราไม่รู้จักคำสอนในพระคัมภีร์ พระคัมภีร์นั้นจะมีชัยเหนือเราได้อย่างไร? ที่จริงเป้าหมายของการศึกษาพระคัมภีร์คือให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำชีวิตของเรา แต่เราจะไม่ได้รับผลของพระวิญญาณนอกจากว่าเราศึกษาและเข้าใจพระคัมภีร์เสียก่อน

เราตอบ 7 ข้อนี้แล้ว คือเหตุผล 7 ข้อที่คัดค้านการศึกษาหลักคำสอน ต่อไปนี้เราจะให้ข้อเปรียบอันสำคัญสำหรับการศึกษาหลักคำสอน

1 การศึกษาหลักคำสอนจะป้องกันเราจากการละทิ้งความเชื่อ "จงใส่ใจในการอ่าน ในการเทศนา และในการสั่งสอน จนกว่าเราจะมา อย่าละเลยของประทานที่มีอยู่ในตัวท่าน ซึ่งได้ทรงประทานแก่ท่านตามคำพยากรณ์ เมื่อคณะเพรสไบตรีได้เอามือวางบนท่าน จงเอาใจใส่ในข้อความเหล่านี้ ฝังตัวท่านไว้ในงานนี้ที่เดียว เพื่อความจำเริญของท่านจะได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง จงระวังตัวท่านและคำสอนของท่าน จงยึดข้อที่กล่าวนี้ให้มั่น เพราะเมื่อกระทำดังนั้น ท่านจะช่วยทั้งตัวท่านเองและคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอดได้" (1 ทธ 4.13-16)

"บัดนี้ พระวิญญาณได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ในกาลภายหลังจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญาณที่ล่อลวง และฟังคำสอนของพวกผีปิศาจ" (1 ทธ 4.1)

"เหตุฉะนั้นข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพิภคตรีพระเจ้า และพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้จะทรงพิพากษาคนเป็นและคนตาย เมื่อพระองค์เสด็จมาปรากฏและตั้งอาณาจักรของพระองค์ ว่า จงประกาศพระวจนะ ให้เข้มแข็งมากขึ้นที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส จงว่ากล่าว ห้ามปราม และตักเตือนด้วยความอดทนทุกอย่าง และการสั่งสอน เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนอันถูกต้องไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง ตามความปรารถนาของตนเอง และเขาจะป่ายหูจากความจริง หันไปฟังเรื่องนินยายต่างๆ" (2 ทธ 4.1-4)

2 การศึกษาหลักคำสอนจะทำให้เรามั่นคงในความเชื่อ

“เพื่อเราจะไม่เป็นเด็กอีกต่อไปถูกขัดไปขัดมาและหันไปเหมาด้วยลมปากแห่งคำสั่งสอนทุกอย่าง และด้วยเล่ห์กลของมนุษย์ตามอุบายฉลาดอันเป็นการล่อลวง” (อฟ 4.14)

3 การศึกษาหลักคำสอนจะช่วยเราเข้าใจแผนการของพระเจ้าอย่างละเอียดได้

ก เรื่องประวัติศาสตร์ของอิสราเอล “พี่น้องทั้งหลาย ยิ่งกว่านี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านทั้งหลายเข้าใจว่าบรรพบุรุษของเราทั้งสิ้นได้อยู่ได้เมฆ และได้ผ่านทะเลไปทุกคน” (1 คร 10.1)

ข เรื่องการกลับคืนดีกันของอิสราเอล “เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านทั้งหลายเขลาในข้อความลึกซึ้งนี้ เกือบกว่าท่านจะอดรู้ คือเรื่องที่บางคนในพวกอิสราเอลได้มีใจแข็งกระด้างไป จนถึงพวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน” (รม 11.25)

ค เรื่องของประธานฝ่ายจิตวิญญาณ “พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าอยากให้ท่านเข้าใจเรื่องของประธานฝ่ายจิตวิญญาณนั้น” (1 คร 12.1)

ง เรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซู “แต่พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไม่ทราบถึงเรื่องคนเหล่านั้นที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อท่านจะไม่เป็นทุกข์โศกเศร้าอย่างคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความหวัง” (1 ธส 4.13)

จ เรื่องการทำลายแผ่นดินโลกนี้ “แต่พวกที่รัก อย่าลืมข้อนี้เสีย คือวันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมาในเวลากลางคืน และในวันนั้นท้องฟ้าจะสว่างเสียไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุนั้นจะสลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง และแผ่นดินโลกกับงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย” (2 ปต 3.8, 10)

4 การศึกษาหลักคำสอนจะช่วยเรายกย่องพระเจ้า

“จงอุตส่าห์สำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง” (2 ทธ 2.15)

5 การศึกษาหลักคำสอนจะช่วยเราเตรียมตัวที่จะรับใช้พระเจ้า

“แต่คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะชั่วร้ายมากยิ่งขึ้น ทั้งล่อลวงคนอื่น และก็ถูกคนอื่นล่อลวงด้วย แต่ฝ่ายท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ท่านเรียนรู้แล้ว และได้เชื่ออย่างมั่นคง ท่านก็รู้ว่าท่านได้เรียนมาจากผู้ใด และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ที่ท่านได้รู้พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์ ซึ่งมีฤทธิ์สอนท่านให้ได้ปัญญาถึงความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว

การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในเรื่องความชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะดีรอบคอบ พรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” (2 ทธ 3.13-17)

“พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า สุดท้ายนี้ขอท่านจงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในฤทธิ์เดชอันมหัศจรรย์ของพระองค์ จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอง ศักดิ์เทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ เหตุฉะนั้นจงรับยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้าไว้ เพื่อท่านจะได้ต่อต้านในวันอันชั่วร้ายนั้นและเมื่อเสร็จแล้วจะยืนมั่นได้ เหตุฉะนั้นท่านจงยืนมั่น เอาความจริงคาดเอว เอาความชอบธรรมเป็นทับทรวงเครื่องป้องกันอก และเอาข้าวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพรั่งพร้อม มาสวมเป็นรองเท้า และพร้อมกับสิ่งทั้งหมดนี้ จงเอาความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นท่านจะได้ดับลูกศรเพลิงของผู้ชั่วร้ายนั้นเสีย จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะและจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระวางนะของพระเจ้า” (อฟ 6.10-17)